

ELS DRETS D'IGUALTAT EN EL CENTRE

TREBALLANT PERQUÈ ELS PLANS CONTINUÏN ESTENENT EL FEMINISME SINDICAL

L'origen de la celebració del **8 de març** rau a totes les lluites de les dones que no es varen conformar amb el seu trist destí de gènere sense drets i van oposar resistència enfront de l'explotació, la precarietat i la falta de drets polítics.

En la I Conferència Internacional de Dones Socialistes, celebrada a Stuttgart al 1907, **Clara Zetkin** instà a tots els partits socialistes a realitzar una campanya a favor del vot per a la dona, per a proposar en 1910 la celebració d'un **Dia Internacional de la Dona**. Les miserables condicions de treball de les obreres van ser el detonant d'una lluita feminista que lliurem cada dia en el sistema heteropatriarcal, però que cal celebrar condensada en un dia concret.

La primera commemoració del dia de les dones es va realitzar el 19 de març de 1911, concentrant en Alemanya, Àustria, Dinamarca i Suïssa a milers de dones i estenent-se després a molts altres països. Fins i tot, al 1977 l'Assemblea General de les Nacions Unides va convidar als Estats a declarar un dia a l'any com a Dia Internacional pels Drets de la Dona i la Pau Internacional. Des de llavors es va fixar una data simbòlica per mostrar: d'una banda, la persistència de les múltiples discriminacions que les dones patim en un

sistema de dominació masculina i, per un altre, la capacitat de les dones d'ajuntar-nos per a transformar una històrica, universal i injusta realitat.

Ni ens van domesticar, ni ens resignem, ni pararem fins a aconseguir la igualtat de drets.

La força de les dones organitzades ha aconseguit modificar els aspectes més lesius d'aquest sistema de dominació masculina i les idees feministes han calat a tota la societat, però per a aconseguir això hem tingut

i continuem havent d'actualitzar cada dia 8 de Març en tots els espais ja que "el feminisme és una manera de viure individualment i de lluitar col·lectivament".

Aquest 8M també reivindicuem un feminisme sindical

CCOO s'ha centrat en millorar les condicions de vida de les dones lluitant contra la discriminació en les condicions de treball i ho ha fet en el seu àmbit: els **centres de treball**. D'aquesta manera col·labora amb la resta de feminismes i aconsegueix, amb el seu feminisme sindical, ex-tendir el feminisme a tots i cadascun dels espais.

Simone de Beauvoir deia que

“mitjançant el treball ha estat com la dona ha pogut franquejar la distància que la separa de l'home. El treball és l'única cosa que pot garantir-li una llibertat completa” i aquesta llibertat és difícil d'aconseguir sense autonomia econòmica. No hi ha res més dur que una dona maltractada que no pot sortir de la violència per la seva dependència econòmica.

Per això, és vital aconseguir acabar amb la discriminació laboral i amb totes les seves bretxes, convertint a més els centres de treball en espais segurs i amb garanties per a totes les persones i especialment per a les dones.

Una lluita que encara que celebrem un dia, actualitzem tots els dies de l'any denunciant la discriminació, aportant propostes per a millorar les normes laborals generals -com la negociació d'una reforma laboral o la pujada del salari mínim interprofessional que beneficia més a les dones en ser nosaltres les que tenim les pitjors condicions laborals i salarials-, negociant millors condicions de vida i treball mitjançant el **diàleg social** i la **negociació de convenis col·lectius** i plans d'igualtat.

La igualtat s'aconsegueix amb mesures concretes i per això la negociació dels plans d'igualtat està sent una gran eina.

L'articulació d'aquest treball és vital i si mer mitjà dels **convenis col·lectius** s'ha aconseguit reforçar la corresponsabilitat i reduir bretxes salarials, els **plans d'igualtat** estan sent la millor eina feminista que existeix en tota Europa per a aconseguir la igualtat laboral en les empreses.

La implicació de l'actiu sindical i l'aposta sindical per la igualtat ha suposat un avanç quantitatiu.

Al novembre de 2021 hi havia 6.026 empreses de més de 50 persones treballadores en plantilla que comptaven amb un pla d'igualtat, i en aquest moment figuren 7.889 plans d'igualtat actius en el REGCON. L'avanç quantitatiu és imparable. Només al gener de 2023 s'han registrat 577 plans d'igualtat. Plans que qualitativament han millorat la vida de les persones que treballaven en aquestes empreses acordant, per exemple, la incorporació de dones en un percentatge determinat de llocs de treball masculinitzats; reduint la temporalitat i la parcialitat; una major flexibilitat de la jornada; aconseguir que no es penalitzi en l'ascens a aquelles persones que han tingut reduccions de jornada per a conciliar; reubicar adequadament la categoria corresponent en la classificació professional del conveni col·lectiu després de la valoració dels llocs de treball; introduir nous complementos que valorin habilitats

realitzades històricament per les dones i que fins ara no han estat retribuïts; formació en igualtat en hores de treball per a tota la plantilla; assistència psicològica i/o financera per a les víctimes de violència de gènere si ho necessiten; aplicar EPI amb perspectiva de gènere; el dret a la desconnexió digital; tenir protocols per a la prevenció i el **tractament de l'assetjament sexual i per raó de sexe**; **reduir les bretxes salarials** i veure reconegudes unes certes habilitats que s'implementen i no es paguen, etc.

Perquè el feminisme no s'atura a les portes dels centres de treball i juntes som més fortes, proposem a la representació legal de les persones treballadores a desplegar l'acció feminista en tots els seus centres de treball, mitjançant les fórmules que considerin idònies, el **8M** al matí i a totes les treballadores i treballadors a assistir a les convocatòries de les manifestacions que es realitzin en les seves respectives ciutats.

LA IGUALTAT ÉS UN PLA QUE FUNCIONA I EN CCOO TENIM UN PLA (PER A LA IGUALTAT)

